նէից խոստովանութիւնքը, որոց ուրիշ մանրամասնութիւնքը ձեզ ունկի ծանօթ պիտի լինին ի լոյս և յառաջիկայ փորձոյ։ Արդեօք գոյն ամենայն նշանն պիտի համարեմք մեր յառաջդիմութեան, թէ մեր կրօնական անկման ու յետադիմութեան արդար ապացոյց՝ մեր կողմէն եղբանցութիւն մէ չեմք ընել, այլ կ՚թողումք իմաստասիրել մեր մասին ընթերցողաց իւրաքանչիւրին խղճի անաչառութեանը յանձնելով. բնակ իւր չափս կամ մը ապրածունս ճոխակիդն գաղափարոյ նորեկ և ամբողջի համանց ազատ կամ փառասիրութիւնը, այն խղճի՝ որոյ գեղեցիկն պատասուրութեան փոխ նշանակութիւնը ուրիշ, այլ բացատրած է իւր համոզմանց բարոյական ճշմարիտ յառաջադիմութեան անձնուեր

[illegible]

ՄԱՆԿԱԿԱՆ ՅԻՇՈՂՈՒԹԻՒՆՔ.

Ա՜խ, երբ կը յիշեմ որ գարունը գայ,
Եւ բիւր հրճուանքով մեզ ուրախ այր,
Ուր դաշտն ու այգին արդէն ծաղկել էն
Եւ վարդն ու մեխակ սիրուն բացուել էն,
Ընկերներիս հետ փութէի ես դաշտ,
Խաղալիք մեկունց հետ անխռով ու հաշտ,
Երկին գտանալիք մեր ծնողաց մօտը,
Ընտանիք նոցանից մէնք մեր կարօտը։
Ա՜խ, ինչ լաւ բան է կանանչի վերայ
Վազելն ու մէկն գալ միջտ և յարակայ,
Քաղել վարդ բաղեն ու ծաղիկ փնջել,
Ուրախ բաղդը էր, անուշիկ նինջել։
Իսկ ամառն մի էր, այն էլ երբ կը գայ,
Որ խիստ տանձ, խնձոր ու սերկեւիլ տայ,
Դեղձին ծիրան ու կարմրաշէկ գեղձը,
Երբ կը հասունանայ և կարմիր բալը։

Ա՜հ, շատ մանկանց կայ որ գեռ բաղնիք,
Ու այլ պտուղներ քաղցր փոխէնք.
Ծառաք գեռ պէտք է ջարդէնք հանել,
Սիրուն խուրձ կապել և կարգով դիզել։
Գնե՜նք, մին գիտացի շուտ առա հանել,
Եւ կապած խուրձերը կալը մօտել։
Իսկ դու այդեղան ինչ ես սպասում,
Ինչո՞ւ մրգերը չես մէկ մէկ պոկում։
Քաշած արտերը կորկորուած այգին
Կարծես շատակով կանչում էն մեզին,
Որ ընթեան բարիքն անխնայ քաղէ
Եւ մեզ պէս մանկանց ուրախ ընծայէ։
Գնե՜նք, մեզ բան է ինչ որ բերցիր,
Աթափիր բերելով և շուտով կարթիր.
Դեռ կեր սպասում մանկունքն հանդիպ,
Ուր մեզ լեռնուոն պարզելա մրգերը...։
Բայց աշունն տաքբերան ես մոռացել եմ,
Ձմրանից մարով ես հեռացել եմ,
Որին պարտական եմ մէջս այդ երկել,
Եւ գիտութեան կաթն նորանից ծծել։
Ուրեմն գնամ իմ գանձը առնեմ,
Եւ նոր գարուն էլ մի յաւ պատրաստեմ,
Ընկերներիս հետ գտնալ գէպ մեր տան,
Ուր խիստ կայսան ծնողքս սիրուն...
Եթէ պզտիկս է՝ ինչու ծուլանամ,
Եւ ինչու այսպէս ես պարապ մնամ,
Այժմ կը գնամ ես ուսումնարան,
Ուր էն իմ ընկերք, նա է կրթարան։
Ուրեմն այժմ, Տէր՝ անմեղաց պաշտպան,
Տուր խիստ քո շնորհ և լոյս ողնական,
Պարգևեա բարեաց ամապաշնորհ՝
Կեանք, երջանկութիւն՝ նաև շատ բարիք։

[illegible]

Ալէքսանդրապօլ